

SREDNJOŠKOLAC

Iz sadržaja izdvajamo:

- Fotografije sa svečanog otvorenja nove školske zgrade
- Izvešće s Erasmus+ mobilnosti na Tenerifima
- Anketa provedena među učenicima završnih razreda naše škole
- Razgovor s Ivorom Pleićem, bivšim učenicom naše škole
- Izvešće o književnoj večeri s osjećkom književnicom Ivanom Šojat
- Satirične ilustracije

Impressum

Srednjoškolać

Godina VI.

Broj 6

Donji Miholjac, srpanj 2023.

Osnivač:

Srednja škola Donji Miholjac

Vukovarska 84

31540 Donji Miholjac

Telefon: 031/630-970

E-mail: [**ured@ss-donji-miholjac.skole.hr**](mailto:ured@ss-donji-miholjac.skole.hr)

Glavna i odgovorna urednica: Ivana Azenić

Uredništvo: Tomislav Livaja, Marijana Molnar, Kornelija Sabolek, Tena Aladić, Kristijan Babić, Dora Jantoš, Rebecca Mitrović, Sara Radojčić, Dora Sigurnjak, Dariia Syniuk, Ana Zetaić

Prijelom stranica: Ivana Azenić

Lektorica: Ivana Azenić

Autorica naslovne fotografije: Antonio Čmelak

SADRŽAJ:

PRELAZAK U NOVU ŠKOLSKU ZGRADU — fotografije.....	1
MOJA ŠKOLA — u znak sjećanja na staru školsku zgradu.....	3
NAPOKON U NOVOJ ŠKOLI — fotografije sa svečanog otvorenja nove školske zgrade.....	5
MEKANE ŠARENE MOZGALICE — izvješće sa županijske smotre učeničkih zadruga.....	7
AVANTURA STRUČNE PRAKSE NA TENERIFIMA — izvješće s Erasmus+ mobilnosti.....	9
ČAROLIJA BARANJE — izvješće s terenske nastave agrotehničara.....	10
BEČ, PRAG I BRATISLAVA — izvješće s ekskurzije učenika i nastavnika Srednje škole Donji Miholjac.....	12
A SADA... MATURANTI — anketa provedena među učenicima završnih razreda naše škole.....	16
MISLIM DA JE OD MOTIVACIJE NEIZMJERNO VAŽNIJA DISCIPLINA I OSJEĆAJ ODGOVORNOSTI PREMA SEBI I DRUGIMA — intervju s Ivorom Pleićem, bivšim učenikom naše škole.....	18
USPJEŠNO SAM ZAVRŠILA OPĆU GIMNAZIJU I POSTIGLA IZVRSNE REZULTATE NA DRŽAVNOJ Maturi — naša slijepa učenica Sara Radojčić govori o svom školovanju.....	21
ŽIVOT MLADIH U DONJEM MIHOLJCU.....	23
PRONALAZENJE SEBE U SVIJETU U KOJEM SU SVI IZGUBLJENI — izvješće o književnoj večeri s osječkom književnicom Ivanom Šojat.....	24
BOG, ADAM I EVA — literarni uradak.....	26
KUTAK POETIKE — ljubavne pjesmice.....	29
BABASEKA U RAZNIM PRILIKAMA — satirične ilustracije.....	30
LEKTIRA NA MREŽI — kreativni uradci naših učenika.....	31
SONI I BUKET — mali fotostrip.....	32

PRELAZAK U NOVU ŠKOLSKU ZGRADU

Stara škola

Stara, srušena zgrada naše škole

Uspomena na staru školu

Razgrađivanje stare škole

Rušenje stare školske zgrade

Stara u razgradnji, nova u izgradnji

Nova škola

Radionica strojarstva

Hodnik škole

Ormarići za opremu učenika

Učionica

Praktikum kuharstva

Knjižnica

U ZNAK SJEĆANJA NA STARU ŠKOLU

MOJA ŠKOLA

Moj prvi susret sa Srednjom školom Donji Miholjac bio je davne 1992. godine kada sam upisala prvi razred opće gimnazije. Kada sam bila učenica u staroj zgradi škole, nisam primjećivala nedostatke u samoj zgradi. Nama učenicima tada to nije bilo važno. Važnije su nam bile ocjene, druženja pod odmorima na poligonu škole, odlasci na Tjelesni u dvoranu osnovne škole i kašnjenja na nastavu... Nakon četiri godine druženja u našoj školi rastanak nam je svima teško pao i jedva smo čekali petu godišnjicu mature da se ponovno nađemo u našoj učionici.

Ja sam se vratila i prije jer sam nakon završene četvrte godine fakulteta počela raditi u toj istoj školi. Bilo je to u rujnu 2000. godine kada me moja bivša profesorica, a tada ravnateljica škole Silva Vidaković-Romanić pitala hoću li nestručno predavati Povijest i Likovnu umjetnost. Pristala sam i evo sada već 23 godine radim u Srednjoj školi Donji Miholjac, ali ne u onoj istoj zgradi u kojoj sam provela najljepše razdoblje svoga života – srednjoškolsko obrazovanje.

Kada sam počela raditi u školi, nisam je više gledala istim očima kao dok sam bila učenica. Svi smo mi nastavnici uočavali brojne nedostatke dotrajale zgrade, ali to nas nije sprječavalo da predano i marljivo radimo najljepši posao ili poziv na svijetu. Godinama su nam obećavali novu zgradu, dolazili razni političari, snimali televizije, ali ništa. Ništa se nije dogodilo do ljeta 2021. kada je sve bilo riješeno i dogovoreno i trebalo je započeti selidbu i rušenje stare zgrade. Bili smo sretni što ćemo dobiti novu zgradu, suvremenu opremu, raditi samo u jednoj smjeni, učenici više neće morati pješati do dvorane osnovne škole, ali, u jednu ruku, i jako nesretni jer su mnogi od nas nastavnika u toj zgradi proživjeli najljepše dane svoga odrastanja, prva ozbiljnija zaljublivanja, stekli prave prijatelje... Sa suzama u očima nekoliko sam puta pogledala video rušenja. No, vrijeme gradnje nove škole brzo je prošlo. Tri smo polugodišta bili smješteni na dvije lokacije u gradu – zgradama Ine i Borova. Navikli smo se i na to jer smo znali da to neće dugo trajati i da ćemo usko

ro preseliti u našu novu zgradu, raditi samo u jednoj smjeni, imati suvremenu opremu, kabinete, sportsku dvoranu, knjižnicu i čitaonicu. Uzbuđeno smo čekali otvorenje nove zgrade i početak drugog polugodišta u novim učionica s pametnim ekranima i pločama, klimama, prekrasnim stolovima i stolcima.

Sve to željno očekivano dogodilo se 9. siječnja ove godine kada je svečano otvorena naša nova škola. Svi smo bili jako sretni i uzbuđeni i jedva čekali predavati u novim učionicama, popiti kavu i družiti se s kolegama u novoj zbornici i još mnogo toga što u staroj zgradi i iznajmljenim prostorima nismo imali.

Prošlo je evo pet mjeseci kako smo u novoj zgradi i vjerujem da su svi učenici, nastavnici i djelatnici škole zadovoljni i sretni kao i ja i da će nove generacije učenika provesti u našoj školi najljepše dane svoga života i doživjeti sve ono lijepo kao i moja generacija u staroj zgradi.

Marijana Molnar, prof.

Oslikani zid u učionici Hrvatskoga jezika— autor Tomislav Livaja, prof.

SVEČANO OTVORENJE NOVE ŠKOLSKE ZGRADE

NAPOKON U NOVOJ ŠKOLI

9. 1. 2023.

Foto: Antonio Čmelak

ŽUPANIJSKA SMOTRA UČENIČKIH ZADRUGA

MEKANE ŠARENE MOZGALICE

Učenička zadruga naše škole predstavila se na Županijskoj smotri učeničkih zadruga s novim proizvodom. To je mekana šarena mozgalica. Naš novi proizvod prezentirali su učenici Florijan Horvat i Borna Golinac s mentoricom nastavnicom Kornelijom Sabolek. Nakon ocjenjivanja koje je provodilo petočlano povjerenstvo proizvod je osvojio najveći broj bodova i pobjedničko prvo mjesto te plasman na Državno natjecanje učeničkih zadruga koje će se održati

u Karlovcu od 26. do 29. rujna.

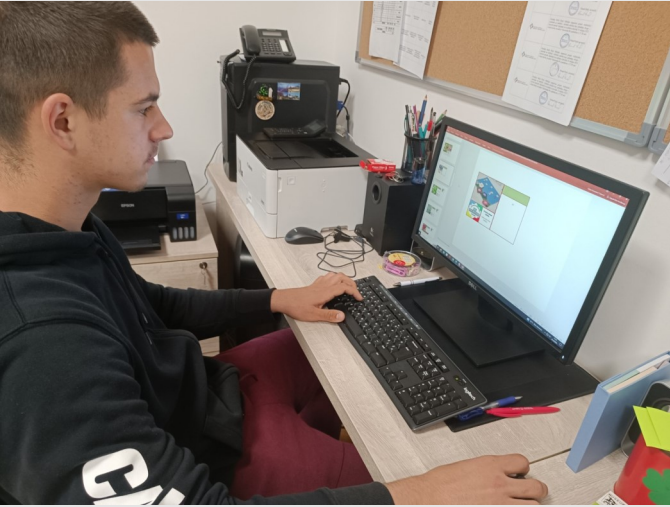
Naš je proizvod interaktivni senzorni radni listić od tkanine koji je didaktička igra koja se izrađuje krojenjem i šivanjem tkanina. Ovakvi listići namijenjeni su djeci i mogu se izraditi za sve uzraste. Ovi listići pružaju djetetu mogućnost da kroz igru vježba finu motoriku, uči boje, brojeve, rješava logičke zadatke, razvija maštu i izmišlja priču kakvu želi. Igra se na način na koji se želi te razvija svoju kreativnost i sposobnost komunikacije.

Neispisani, interaktivni listić kod djeteta budi želju za razmišljanjem, za pričanjem neispričanih priča. To je listić bez riječi, bez uputa. Važno ga je samo djetetu dati u ruke i ono će, koristeći svoju maštu, od oblika na listiću stvoriti svoju vlastitu bajku.

Listići se izrađuju kroz nekoliko faza, a vrijeme izrade ovisi o složenosti listića.

Kornelija Sabolek, prof.

ERASMUS+ MOBILNOSTI

AVANTURA STRUČNE PRAKSE NA TENERIFIMA

Osmero učenika drugog razreda turističko-hotelijskog komercijalista sudjelovalo je u mobilnosti u mjestu Puerto de la Cruz na Tenerifima u razdoblju od 19. veljače do 4. ožujka 2023. godine u sklopu odobrenog Erasmus+ projekta.

Na putovanje smo krenuli u subotu, 18. veljače, u prijepodnevnim satima pred zgradom Ine u Mihaljcu. Na odredište smo stigli u kasnim satima te smo se smjestili u apartmane La Carabela. Nedjelja nam je bila slobodan dan za razgledavanje mjesta u kojem ćemo provesti iduća dva tjedna i upoznavanje s radnim mjestima na kojima ćemo obavljati praksu. Praksu smo obavljali na različni-

tim mjestima. Neka od njih su Black see, Luna Rossa, Zicatela itd... Obavljali smo je šest sati dnevno u različitim periodima, sve ovisno o restoranu u kojem smo radili. Ostatak dana proveli bismo razgledavajući grad, šecujući uz obalu Atlantskog oceana, međusobnim druženjem, kupanjem i slično. Budući da smo boravili u apartmanima, dobili smo džeparac kojim smo morali sami ići u nabavku hrane i ostalih potrebnih namirnica te smo tako znali svaki dan kod nekoga tko je tada bio slobodan napraviti skupni ručak ili večeru za sve nas. Na poslovnim mjestima su svi bili poprilično ljubazni i svi smo dobili velike pohvale pogotovo na za-

vršetku prilikom rastajanja. Mogu reći da smo naučili puno novih vrsta jela i različitih načina pripreme, ali također da smo se međusobno dosta povezali i doživjeli zajedno jedno lijepo iskustvo.

Smatram da je ovo bilo jedno odlično iskustvo kojeg bi definitivno ponovili ukoliko nam se pojave slične prilike budući da smo zajedno prošli kroz jedno nezaboravno vrijeme te bih svakako preporučio svim učenicima da sudjeluju u budućim Erasmus+ projektima ukoliko im se ukaže prilika jer sigurno neće požaliti.

Kristijan Babić, 2. THK

TERENSKA NASTAVA AGROTEHNIČARA

ČAROLIJA BARANJE

Naše putovanje Baranom započeli smo dolaskom na ekološko imanje „Orlov put“, gdje smo ostali zadivljeni izgledom drvene kućice i brojem golubova koje imanje ima. Nakon vrlo zanimljivog razgledavanja zausstavili smo se u tvrtki Belje gdje smo razgledali vinariju, podrum i njihov cjelokupni proces proizvodnje. Vinski podrum nas je posebno oduševio isto kao i

tvornica gdje se događa cijela njihova proizvodnja. Tvrtka Belje povela nas je u posjet stakleniku rajčice, gdje smo poslušali edukaciju o biološkom uzgoju. Tehničari su bili jako ljubazni i pustili su nas da kušamo njihove proizvode. Ugodno nas je iznenadila ljubaznost i gostoljubivost OPG-a Ivica i Marica te cjelokupni izgled OPG-a. Tamo smo se zabavili igrajući druš-

tvne igre, istraživali selo Karanac i naravno kušali baranjske delikatese. Galerija 'Stari mlin' otkrila nam je više o lončarstvu i oduševila nas svojim kreacijama. Naš obilazak završio je posjetom mini farme patuljastih životinja gdje smo se svi rastopili od slatkoće, te tako s velikim osmjehom krenuli kući.

Dora Sigurnjak, 3. AGRO

Cilj ove nastave bio je stvoriti priliku učenicima da se praktično i doživljajno upoznaju s pojedinim granama poljoprivredne proizvodnje, s primjerima dobre prakse kao i s uspješnim poduzetničkim pothvatima. Osim konvencionalne poljoprivrede, učenici su imali priliku vidjeti i ekološku proizvodnju i preradu, te se upoznati sa značajkama i prednostima agroturizma.

Nastavnica u pratnji
Kornelija Sabolek, prof.

EKSKURZIJA UČENIKA I NASTAVNIKA SREDNJE ŠKOLE DONJI MIHOLJAC

BEČ, PRAG I BRATISLAVA

Učenici 2., 3. i 4. razreda opće gimnazije, 2. razreda automehaničara i CNC operatera, 3. razreda komercijalista i prodavača uz pratnju profesorica Tonke Šapine i Marijane Molnar te profesora Tomislava

Livaje i Igora Šikića pod proljetnim praznicima posjetili su Beč, Prag i Bratislavu.

Naše nezaboravno putovanje započinje na Uskrsni ponedjeljak 10.4.2023., tek nešto iza ponoći kad su se učenici, njih čak 61, sastalo sa svojih četvero profesora i vodičem na miholjačkom kolodvoru. Nakon ukrcavanja teških torbi u našu *kuću putujuću* i prozivke, oko 1 sat ujutro krenuli smo put Beča. Uz ugodnu vožnju i nekoliko stajanja po putu, stigli smo na svoje prvo odredište, koje apsolutno nije razočaralo. Na putu smo saznali mnoštvo informacija, o

praškom vladaru Karlu, cijeloj povijesti Praga i okolice, što se dobije kad se spoje zec i konj, i sve druge važne informacije nužne za ostatak putovanja. Stigavši u Beč, odmah smo bili

očarani tamošnjom arhitekturom i umjetnošću, u što smo se dodatno uvjerali vidjevši zgradu Parlamenta, Gradsku vijećnicu, Operu i zapravo cijeli tzv. Ring. Imali smo prilike vidjeti i spomenik jednog od najpoznatijih klasicističkih glazbenika,

Wolfganga Amadeusa Mozarta. Zatim smo na izbor dobili dvije mogućnosti, posjet dvama impresivnim muzejima-

Muzeju povijesti umjetnosti ili Prirodoslovnom muzeju. Zaljubljenici u umjetnost imali su prilike vidjeti razvoj umjetnosti od drevnog Egipta do nekih novijih zdanja i stilova, ti umjetnosti ili Prirodoslovnom muzeju. Zaljubljenici u umjetnost imali su prilike vidjeti razvoj umjetnosti od drevnog Egipta do nekih novijih zdanja i stilova, a ljubitelji znanosti u muzeju su vidjeli preparirane ostatke svih životinja koje možete

zamisliti, evolucijski razvoj svijeta i čovjeka te ogromnu kolekciju minerala. Nakon toga, uputili smo se prema autobusu, gdje nas je očekivao nastavak puta do Praga. Na jednom od stajališta zatekli smo se u Kinderwelltu, ili dječjem svijetu. Tamo su nas dočekali vitezovi na konjima, opasni gusari, dobroćudni zmajevi, i ogromna ratnica, statua od 3 metra, koju smo od milja nazvali *Čena*. Nakon još nekoliko stajanja, stigli smo u svoj dom sljedećih nekoliko dana, *a&o Rhea* hostel. Dobivši kartice za sobe koje su se nalazile na visokom sedmom katu, uzeli smo svoje još uvijek teške kofere i dizalom popeli do

soba. Ostavili smo stvari i uputili se na večeru, koja je bila stvarno raznolika. Tada smo odlučili da ćemo prošetati do obližnje pivnice (jer kako otići u Prag, a ne probati njihovo pivo). Ljubitelji piva uživali su,

a ostali, kojima ono i nije tako ukusno, sladili su se šarenim lizalicama i jestivim slamkama od jagode koje su ih tamo zatekle. Uz put smo ugledali dječji vrtić i šarene dječje crteže koji su visjeli na ogradi te smo tada svjedočili pravoj grafičkoj analizi tih umjetničkih djela našeg stručnog profesora likovne umjetnosti, Tomislava Livaje. Puni dojmova već nakon prvog dana, vratili smo se u svoje sobe i pokušali uhvatiti pokoji sat sna jer, vjerujte mi, trebao nam je za sutrašnji dan. Utorak je započeo doručkom i jutarnjom kavom, a nastavio se spremanjem za obilazak Praga i njegovih ljepota. Glav-

na destinacija bili su nam Hradčani, Nerudova ulica, Crkva sv. Nikole, Katedrala svetog Vida, Praški dvorac i tko zna još što sve jer, budimo realni, u Pragu je svaka zgrada umjetni-

čko djelo. Nakon šetanja nekoliko sati, bili smo već pomalo umorni, a i bilo je vrijeme ručka. Tada smo se razdvojili svatko svojim putem do dogovorenog sastanka, a neki od

nas doživjeli su ugodno iznenađenje u pizzeriji iza ugla. Naime, konobar koji nas je poslužio na čistom hrvatskom rekao nam je da je i on Hrvat te da, vjerovali ili ne, ima obiteljske veze s Miholjcem. Ako to nije dovoljno, da nas ima svugdje potvrdio je i odlazak u obližnje suvenirnice gdje smo naišli na nekoliko trgovaca upravo iz Hrvatske. Sat vremena nakon dogovora, napokon se pojavio i naš autobus te smo već iscrpljeni krenuli prema hotelu na večeru. Nakon večere uslijedilo je spremanje za izlazak u jedan od praških klubova, zvan *Pelikan*. Večer je prošla bez većih incidenata te smo se „dvoje po dvoje“ sretno vratili do autobusa, a zatim i hotela. Jutro je brzo prošlo i bilo je vrijeme za nova istraživanja grada. Nakon doručka obišli smo Židovsku četvrt i obližnje znamenitosti, a zatim je bilo vrijeme i za posjet mjenjačnici i ljekarni (stručno liječenje ko-

njektivitisa u uvjetima gradske gužve). Ručak i slobodno vrijeme brzo su prošli te smo nakon toga vidjeli Karlov most, jedan od glavnih simbola Praga te imali priliku vidjeti Vltavu izbliza, s jednog od turističkih brodova zvanim Taurus. Uхватила nas je lagana kišica, no to nije pokvarilo dojam ovog zadivljujućeg grada. Puni doživljaja vratili smo se u hotel na večeru i spremali za drugi izlazak toga tjedna, ovaj puta u klub imena *PM*. Nakon zanimljive vožnje do hotela i kasnog povratka, otišli smo na spavanje. Nismo ni mislili da to neće baš dugo potrajati.. Tek nekih sat vremena od odlaska na počinak, oko 4 ujutro, probudila nas je buka i alarm. Još uvijek umorni i zbunjeni probudili smo se uz njemačke povike za uzbunu i hitnu evakuaciju. U svako-

jakim izdanjima, sneni i uplašeni krenuli smo se spuštati stepenicama do predvorja. 21 kat hotela i njihovi „stanovnici“ uznemireni su se sjatili u predvorje, da bismo ubrzo saznali kako

se aktivirao dimni alarm veselog društva s osmog kata. Nasreću, radilo se o lažnoj uzbuni te smo se mogli vratiti spavati, ili barem pokušati. Aktivnosti ujutro, nažalost, nisu mogle čekati, unatoč manjku sna i groznom buđenju od sinoć. No, ako ništa drugo, program za četvrtak bio je opušteniji i zanimljiv. Imali smo prilike upoznati neke od najvećih zvijezda iz područja umjetnosti, književnosti, filma, glazbe, sporta i još mnogo toga. Doduše, samo njihove voštane figure

u Muzeju Madam Tussaud, no i to je bilo dovoljno za zanimljive fotografije i doživljaj. Tada je uslijedio ručak, a za dio grupe i posjet Muzeju iluzija. Ručak je bio ukusan, za neke je to bio gulaš s knedličkama, za neke trdelnik, a za one koji su htjeli nešto provjereno, i McDonald's je bio dobar.

Usljedila je zadnja potraga za suvenirima za naše najmilije te već neko opraštanje od ovih ulica na koje smo čak i naviknuli prethodnih dana. Nakon kratke šetnje, tako je barem rečeno, stigli smo u pivovaru Staropramen u kojoj smo saz-

nali sve o povijesti i pripravi piva u ovom svjetski poznatom ambijentu te imali prilike i kušati nekoliko vrsta njihovih originalnih recepata piva. Prošetali smo još jednom praškim ulicama i uputili se prema hotelu, gdje je uslijedilo pakiranje za sutra i večera. U predvorju se mogla čuti buka i žestoko navijanje, a svemu tome povod je bila prava pravcata nogometna utakmica - stolnog nogometa doduše. Igrali su učenice protiv učenika, učenici protiv profesora, profesori protiv profesora, no u stvarnosti svi zajedno igrali su taj nogomet uživajući u svakoj sekundi provedenoj u zajedničkom društvu. Uz fantastičnog komentatora kao što je bio naš, golovi su padali kao ludi, a večer je prošla izrazito brzo i bilo je vrijeme za spavanje. Nakon vrlo kratkog noćnog odmora, uslijedio je raniji doručak i napuštanje soba sa, sad

još težim, koferima. Pomalo tužni sjeli smo u autobus i napuštali obrise Praga. Premoreni, mnogi su zaspali i probudili se tek u Brnu, našem prvom stajalištu, ili točnije Tesco. Tamo smo iskoristili priliku za posljednje trošenje čeških kruna i kupnju „tekućih suvenirâ“. Zatim nas je dočekaô pravi potop u Bratislavi. Grad nismo takoreći ni vidjeli od kišobrana. Kao kakvi roniodi ili plivači takvi mokri, na sveopće zadovoljstvo zaposlenika, ušli smo u McDonalds i obližnje trgovine i odlučili zadnji ručak ovog putovanja pojesti tamo. Zatim smo odlučili da bi bila dobra ideja napraviti razredne slike po ovakvom idiličnom vremenu, koje je svojim hirovitim ponašanjem slomilo barem tri kišobrana. Autobus je, nasreću, bio blizu i mogli smo nastaviti dalje put Miholjca. Uz nekoliko stajanja i glazbeni repertoar zvučnika s pročelja autobusa, stigli smo do Mađarske, a prije dolaska u Hrvatsku i Miholjac, ipak smo morali zahvaliti nekim ljudima bez kojih 5 dana našeg uživanja apsolutno ne bi bilo moguće. Tada smo od srca zapljeskali i zahvalili našem uvijek pripremljenom i stručnom vodiču, Danielu Vrbešiću. Također, zapljeskali smo i našim divnim profesorima s kojima je bilo pravo zadovoljstvo provoditi vrijeme i upoznati ih u nešto drugačijem ambijentu. Stručni tim profesora

sastojao se od profesorića Tonke Šapine i Marijane Molnar te profesora Tomislava Livaje i Igora Šikića. Vodič nam je tada rekao i da smo njegova najbolja grupa (toga tjedna) i zahvalio nam na ugodnom druženju i suradnji. Puni emocija i lijepih uspomena, ugledali smo poznate zgrade i ulice i već smo bili nazad u svom Miholjcu. Vidjeli smo poznata lica naših roditelja, braće i sestara. I znali smo da je gotovo, da se vraćamo u svakodnevicu. No, budite sigurni da učenici 2., 3. i 4. OGA te učenici 2. CNC-a, 3.KOM i

prodavača, ovo putovanje neće zaboraviti tako skoro i da će nam biti draga tema još godina kasnije. S druge strane, „ono što je bilo u Pragu, ostaje

u Pragu“ pa ostatak prepuštamo vama na razmišljanje.

Rebecca Mitrović, 4. OG
i Tena Aladić, 2. OG

ANKETA

A SADA... MATURANTI!

1. Jeste li zadovoljni aktualnim obrazovnim sustavom i koje bi sadržaje eventualno izostavili, a koje uveli ili pojačali?

- Ne, nisam zadovoljna ni malo. Nedostaje prakse iz nekih predmeta, uči se previše nepotrebnih stvari koje nam ne trebaju u životu. Trebali bismo više učiti o svojoj struci i primjeni teorije.
- Nisam zadovoljna aktualnim obrazovnim sustavom. Struka uopće nema praktičnu nastavu. Voljela bih uvesti praktičnu nastavu u sve strukovne škole.
- Škola treba još puno promjena počevši od toga da škola za život i maksimiziranje samostalnog rada učenika nije bilo naj-sretnije rješenje.
- Uvela bih izbor predmeta koji nam trebaju za određeni smjer, tj. za daljnje obrazovanje.
- Zadovoljna sam obrazovnim sustavom, možda bi bilo još bolje da se u obrazovanje uvodi više kvizova. Ostalo je sve super.
- Zadovoljna sam, ne bih ništa mijenjala.
- Zadovoljna sam.
- Jesam. Ne bih ništa izostavila niti pojačala.
- Zadovoljna sam sa svime.

2. Čime se namjeravate baviti

nakon srednje škole?

- Poljoprivredom.
- Namjeravam za početak raditi u Lidlu ili u Plodinama, a kasnije ići za zubnog tehničara.
- Planiram upisati fakultet te nastaviti obrazovanje i usavršavanje (pravni fakultet – socijalni rad).
- Upisati fakultet.

- Planiram raditi u prodavaonici u Donjem Miholjcu ili okolici.
- Konobarenjem dok ne nađem posao u svojoj struci.
- Nekretninama.
- Raditi u nekoj prodavaonici.
- Iskreno, još ne znam, ali vjerojatno u trgovini ili kod rodbine na sezoni.

3. Kakvu poziciju zauzimaju mladi u današnjem društvu?

- Lošu, nikakvu, poniznu, mlade ne tepe nitko ni pet posto, posla nema. Ljudi su isfrustrirani, pogotovo mladi koji su nezadovoljni i zato se iseljavaju.
- Nikakvu. Posla ima, ali su jako male plaće. Mladi nisu zainteresirani za ovakav način rada, svi odlaze...
- Mladi su glavna radna snaga,

- no i neshvaćena skupina jer, unatoč svojoj kompetenciji i znanju, dobivaju vrlo malo prepoznavanja svojih sposobnosti.
- Mogu pridonijeti društvu radom i volontiranjem.
- Gledaju da što bolje prođu u životu, traže posao da se što prije osamostale.

4. Kojim vrijednostima i vještinama mogu mladi danas poučiti

ti starije?

- Ničemu, kad nemamo praksu. Još stariji trebaju nas učiti pošto u školi ne dobivamo dovoljno.

Nažalost, malo čemu ih mogu naučiti. Jedino ih se može naučiti u vezi tehnologije.

- Digitalnoj pismenosti koja nam je prijeko potrebna danas, toleranciji i različitostima koje su sve veće u suvremenom svijetu.

- Mogu im pomoći s tehnologijom.

- Novim saznanjima, novim idejama i tehnologijom.

- Informatičkim vještinama.

- Našim postignućima jer imamo bolje uvjete školovanja nego što su oni imali.

5. Kojim aktivnostima ispunjavate slobodno vrijeme i imate li za to potrebne uvjete?

- Slobodno vrijeme zbog školskih nepotrebnih obveza rijetko imam, a kad ga imam, radim na OPG-u jer ne stignem ništa drugo.

- Slobodno vrijeme provodim sa svojom obitelji, družim se s prijateljima, treniram, čitam knjige, pišem dnevnik...

- Bavi se folklorom, literarnim izričajem... Nasreću, unutar svoje zajednice imam potrebne resurse i prostore za to.

- Da, imam uvjete. Skoro svatko ima pristup internetu, stoga može izabrati aktivnost na mnogo područja – ili raditi nešto online ili online naći aktivnost koja nas zanima.

- Čitam knjige i družim se s obitelji.

- Sportom.

- Šetnja, druženje s prijateljima...

- Druženje s društvom, s dečkom i obitelji, gledanje filmova i serija.

6. Koja zanimanja (profesije) ocjenjujete kao najperspektivnije i najprofitabilnije?

- Najprofitabilnije je biti političar, župan, gradonačelnik...

- Najefikasnije je biti političar ili biti u nekoj stranci.

- Najperspektivnije, ujedno i najrjeđe, jest raditi ono što volite. Profit je relativna stvar.

- Elektrotehnika, logopedija, psihologija, IT, razna strukovna zanimanja...

- Građevinari, konobari i, općenito, ugostiteljstvo.

- Auto-

mehaničar, CNC operater...

- Strojarski računalni tehničar, turističko-hotelijerski komercijalist.

- Građevinarstvo, informatika...

- Građevinari, informatičari.

7. Kako je na vaše stavove i vrijednosti utjecalo formalno obrazovanje, a kako životna škola?

- Trenutno imam više formalne nego životne škole, no svakako valja zaključiti da jedna bez druge ne mogu i da nakon završetka formalnog obrazovanja ne prestajemo učiti u/o životu. Veći utjecaj na mene svakako ima životna škola jer je primjenjivija i fleksibilnija kad se nađem pred pravim problemom.

- Pohađala sam gimnaziju. Uz prošireno znanje iz predmeta, učenici i profesori uvijek su susretljivi i organizirali su radionice, tako da sam u obrazovnom sustavu više napredovala nego u kući.

INTERVJU S IVOROM PLEIĆEM, BIVŠIM UČENIKOM NAŠE ŠKOLE

MISLIM DA JE OD MOTIVACIJE NEIZMJERNO VAŽNIJA DISCIPLINA I OSJEĆAJ ODGOVORNOSTI PREMA SEBI I DRUGIMA

Predstavite nam se u nekoliko rečenica (zvanje, zanimanje, zaposlenje).

Pozdrav, ja sam Ivor Pleić, osnovnu i srednju školu sam završio u Donjem Miholjcu, a potom studij medicine na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Iako na priloženoj fotografiji nisam u

kuti, obećavam da radim kao liječnik u ordinaciji opće prakse u Domu zdravlja Zagreb Centar.

Kako biste se opisali u tri riječi?

Vrlo nezahvalno pitanje.

Koje ste predmete najviše voljeli tijekom srednjoškolskog obrazovanja? Zašto?

Oduvijek me zanimalo prirodoslovje, osobito matematika, biologija i kemija. Sviđa mi se logika i velika doza predvidljivosti u tim disciplinama, naravno, uz uvjet dovoljno informacija o promatranim pojavama i fenomenima. Tijekom srednjoškolskog obrazovanja posebno sam uživao u nastavi matematike i engleskog jezika, poglavito zbog izvrsnih profesora, razrednika profesora Tadića i profesorice Lengyel Komušanac. Također, volio sam i psihologiju, osobito su mi bile drage teme biologijskih osnova funkcioniranja živčanog sustava i kako se to pretače u nevjerojatno kompleksne moždane aktivnosti, poput osjeta vida, razumijevanja onog što čujemo, planiranja aktivnosti i slično. Iako nam je to tada svima bio šok, retrospektivno sam zahvalan i dugoočekivanoj stručnoj nastavi iz likovne umjetnosti u višim razredima srednje škole.

Jeste li išli na natjecanja iz nekih predmeta?

Išao sam na mnoga natjecanja, no isključivo radi svoje lijenosti i nevoljkosti da radim više nego se očekuje u redovnom kurikulumu, nisam se nikad plasirao dalje od županijskih natjecanja.

Što Vas je motiviralo na učenje i na koji ste način učili?

Moram priznati da sam zaista većinu sadržaja koje je trebalo usvojiti u nastavi uspio pohvatati u redovnoj nastavi, osobito za predmete prema kojima imam urođenu sklonost. Ostatak predmeta koji mi nisu bili prioritetni bioh pokušao naštrebačiti nekoliko dana prije ispita. Sram me kakve sam gluposti znao izvaljivati kod odgovaranja povijesti, profesorice Dolančić i Dina, oprostite. Želio bih istaknuti jednu stvar koju sam uvidio, a to je da je motivacija vrlo labilna stvar, osobito u periodima velikog stresa. Lijepo je upisati srednju školu ili fakultet i maštati kako će ti ta škola/fakultet donijeti XY stvari – utjecaj, novac, socijalnu kategoriju i slično, no sve to pada u vodu kada te sa

svih strana stiće 101 obaveza. Mislim da je od motivacije dugoročno neizmjenjivo važnija disciplina i osjećaj odgovornosti prema sebi i drugima.

Što pamтите iz školskih klupa? Koji događaj/e možete izdvojiti?

Od događaja baš usko vezanih za školu moram izdvojiti društvenja povodom razrednikovih rođendana i teambuildinge. Ako sve drugo zaboravim, nadam se da ću zauvijek pamtit i veslanje s Davorom na Blanju, a ako i zaboravim, znam da će Franka imati spreman video da me podsjeti.

Jeste li održali neke veze s razrednim prijateljima?

Jesam. Osim već spomenutih Davora i Franke, nastojim održati odnose i s Antom i Lucijom. Jako me veseli vidjeti kako moji prijatelji sazrijevaju, postaju odrasli ljudi, stručnjaci u svojim područjima, a unatoč tome što ih ne vidim često, uvijek se s njima osjećam kao doma.

Tko Vam je bio razrednik?

Razrednik mi je bio profesor Tadić. O njemu zaista imam same riječi hvale, počevši od neosporne vrsnosti kao predavača i matematičara, a onda i o njegovom zauzimanju za nas kad god je trebalo, organizira-

nja kojekakvih druženja i izleta, diskretnog prenošenja životnih mudrosti i spremnosti na rasprave bilo kakve prirode. Imat ćete nenadoknativ gubitak kadra i čovjeka jednom kada profesor Tadić ode u mirovinu. Siguran sam da se mnoge generacije sa sjetom sjetite njegove poštapalice: „Učiti, učiti, i samo učiti!“

Kako ste se odlučili za studij medicine?

I sam sam se to više puta pitao. Među prvim vježbama iz medicinske biologije na fakultetu to nas je svakog pitao i profesor. Iskreno sam mu rekao tada, i sada to mislim, da za bolje i drugo nisam. Imam osjećaj da je medicina jednostavno bila prirodni nastavak mog obrazovanja i u trenu upisivanja fakulteta nisam imao niti jednu drugu opciju niti ideju što upisati. Ne mogu reći da sam u potpunosti zadovoljan svojim poslom, ali nije mi nimalo žao što sam se izložio medicini kao znanosti i praktičnoj disciplini. Nevjerojatno je dobiti uvid u međugru tisuća i tisuća proteina, metala, ugljikohidrata, hormona i svih njihovih derivata koji u konačnici rezultiraju nečime što zovemo životom.

Recite nam nešto više o Vašem poslu.

Nakon završetka fakulteta odlučio sam se za takozvani rad pod nadzorom. To je oblik rada u ordinaciji obiteljske medicine, što sam ja odabrao, ili rada u bolničkoj hitnoj pomoći u kojem odrađuješ posao regularnog liječnika, uzimaš anamnezu pacijenta, radiš fizikalni pregled, upućuješ na razne dijagnostičke pretrage i u konačnici odlučuješ o terapiji pacijenta. U cijelom tom procesu iza sebe imaš specijalista određene struke kojemu se možeš obratiti za savjet u vezi bilo kojeg od tih koraka. Doktorica Sunčana Milić mi je tijekom 6. godine studija držala vježbe iz obiteljske medicine. Bio sam toliko ugodno iznenađen njenom stručnošću, pristupu pacijentima i nama studentima i pragmatičnošću da nisam dvojio te je odmah po završetku turnusa pitao hoće li mi biti mentorica na što je ona, na sreću, pristala. Nakon rada pod nadzorom zapošljava se u Domu zdravlja Zagreb Centar koji obuhvaća veliko područje Zagreba te radim u raznim ordinacijama obiteljske medicine zamjene dok čekam svoju ordinaciju. Napokon sam je i dočekao, tako da od idućeg tjedna preuzimam ordinaciju u jednom Zagrebačkom kvartu u Novom Zagrebu. Posao je iznimno zahtjevan jer skoro nitko kod liječnika ne dolazi s lijepim

zdravstvenim, a često ni životnim, pričama. Teško je napraviti balans između stručnog dijela posla, napraviti pravilan pregled, posumnjati na određena stanja, biti razborit u prosudbi daljnje eventualne dijagnostike i terapije, a istovremeno biti svjestan da radiš s ljudima, a ne vrećama krumpira i da, iako možeš zamisliti najbolji terapijski plan za pacijenta, to i dalje ne znači sigurnost da će se taj plan do kraja i iznijeti. Posao je iscrpljujuć na sve načine, mentalno, emocionalno, a i fizički. Ipak, ponekad ti baš „legne“ osoba koja dođe na pregled, uspiješ sve lijepo dogovoriti, dobiješ pozitivnu povratnu informaciju i iskreno „hvala“, i to te gura da i dalje radiš ovaj posao.

Imate li vremena za hobije?

Da, imam vremena za hobije. Obožavam čitati, oduvijek „proždirem“ knjige tako da sam i za vrijeme faksa, unatoč svemu, sam sebi odredio da mi jedino pisano slovo neće biti ono koje se tiče moje struke, nego i tekstovi koje liječe dušu i omogućuju ti da, čitajući knjigu, pročitaš sebe. Kao i ranije, imam oko sebe nekoliko probраниh ljudi s kojima dijelim sve i s kojima ti je lakše prebroditi muku zvanu odrasli život. Volim biciklirati, uživam u tetošenju milijardu biljaka koje imam i igranju igrice. Nastojim da mi život izvan posla bude kontrateža iscrpljujućoj svakodnevnicima.

Otkrijte nam jednu životnu mudrost koju smatrate bitnom.

Uh, dobro pitanje. Teško mi je izdvojiti samo jednu, no ono što sam već spomenuo o labilnosti motivacije i disciplini je jedna od njih. Također, trudim se ne biti krut u svakodnevnim situacijama, ne držeći se za planove i ideje kao da su zacrtani i nepromjenjivi. Sve drugo na stranu, mislim da je sukus svega ostati čovjek čovjeku.

Što biste poručili današnjim učenicima Vaše bivše srednje škole?

Poručio bih im da je pristojan „rezultat“ u srednjoj školi važan, ali ne i presudan, i sasvim sigurno manje bitan nego pokušati ne izgubiti sebe. Ukoliko si zaista siguran da je nešto što radiš ispravno, čak i da se više puta „oklizneš“ i pogriješiš, nije kraj svijeta i, ako je generalni trend zadovoljstva vlastitim životom pozitivan, sve drugo je manje važno. Ružnih se stvari koje se u tom trenutku čine monumentalne i tako kasnije slabo sjećaš. Dozvoli si da učiš od drugih, ne dozvoli si da te gaze. Ukoliko netko od čitatelja planira upisati medicinu, osobito u Zagrebu, može mi se slobodno javiti ako ima još neka pitanja. Hvala uredništvu na pozivu na intervju, sretno svima!

Razgovor vodila: Marijana Molnar, prof.

NAŠA SLIJEPA UČENICA SARA RADOJČIĆ GOVORI O SVOM ŠKOLOVANJU USPJEŠNO SAM ZAVRŠILA OPĆU GIMNAZIJU I POSTIGLA IZVRSNE REZULTATE NA DRŽAVNOJ Maturi

Zovem se Sara Radojčić i od rođenja sam slijepa. Bila sam učenica Srednje škole Donji Miholjac, smjer opća gimnazija od 2019. do 2023. godine.

Kada sam prvi put došla u srednju školu, mislila sam da

lakše. Profesori i asistentica znali su kako mi pristupiti. Svima je trebalo malo vremena da nauče kako mi pripremiti i prilagoditi materijale za rad, ali svi su to uspješno odrađivali, posebno asistentica.

pročitati sve što je na monitoru računala. Prije sam učila tako što mi je računalo sve čitalo, a otkako imam redak, sve čitam sama i lakše mi je učiti. S računalom i Braillovim retkom asistentica i ja odlično smo se snalazile. Na računalu mi je sve pomagala. Da bih lakše učila, asistentica mi je kopirala iz pdf-a u word, predmete koji su teži mi je pisala, a ja sam slušala profesore. Kada sam počela učiti na Brailleov redak, govorila mi je sve što moram raditi. Zaista mi je olakšala učenje na redak. Na matematici sam pisala na Braillovu stroju, a ona u bilježnicu kako bi mi mogla uz pomoć moje drage razrednice objasniti ako nešto ne razumijem.

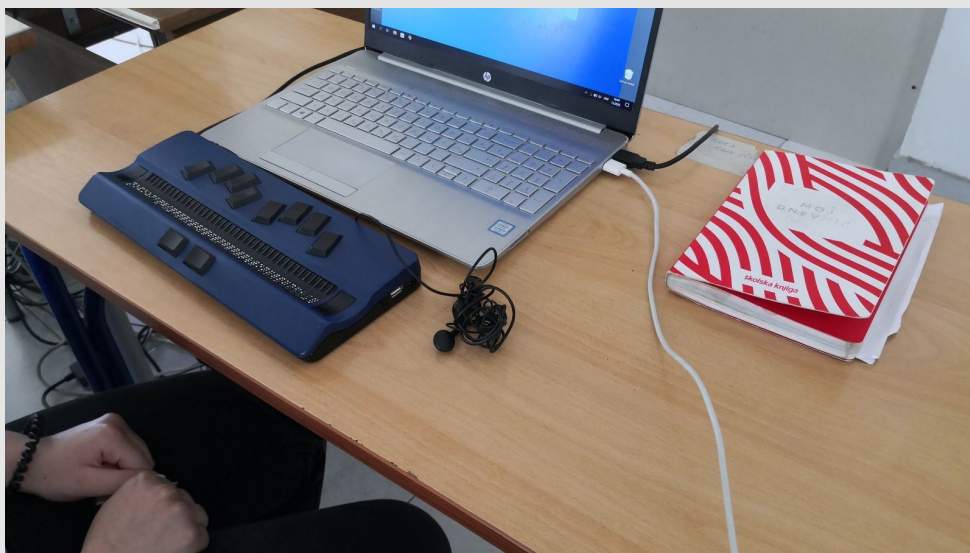
Sara i njezina asistentica Kristina

je srednjoškolsko obrazovanje užasno teško. Nakon mjesec dana upoznala sam asistenticu Kristinu. U početku sam se bojala kako ćemo se nas dvije i profesori snaći u svemu tome. Pokazala sam joj sve svoje stvari: računalo, knjige na Brailleovu pismu, Brailleov pisači stroj i bijeli štamp. Kada smo se svi bolje upoznali, svima nam je bilo

U prvom razredu učila sam uz pomoć prijenosnog računala koje ima program za govor i knjiga u pdf formatu. Jedino sam matematiku pisala na Brailleovu pisačem stroju i koristila sam geometrijski pribor. Nakon nekoliko mjeseci dobila sam Brailleov redak koji mi je od velike važnosti. Redak se spaja na računalo i na njemu mogu

Na online nastavi bilo mi je užasno teško i naporno, ali uvijek sam sve uspjela odrađiti na vrijeme uz ogromnu pomoć moje drage mame i asistentice. Naravno, i profesori su mi izlazili u susret i nastojali su mi olakšati ako je trebalo. Na početku 3. razreda, zbog izgradnje nove školske zgrade, morali smo se preseliti u zgradu Ine. Prostor

sam se da neću sve stići. Uz ogromnu pomoć drage razrednice i asistentice i to sam uspješno odradila. Najteži su mi bili grafički zadatci.

Nakon što je prošla cijela matura, shvatila sam da to uopće nije strašno. Savjet budućim maturantima je da se ne moraju bojati mature, ali da počnu učiti na vrijeme.

Sarina pomagala

Ine bio mi je nepoznat, ali nisam se brinula jer sam uz sebe imala svoju dragu asistenticu Kristinu koja mi je uvijek u svemu pomagala. Nakon godinu i pol dana, otvorila se nova škola i opet sam došla u nepoznat prostor. Asistentica, profesori i ravnatelj pokazali su mi cijelu školu nekoliko puta i onda sam otprilike znala gdje je što i bilo mi je lakše. Nije mi dugo trebalo da se prilagodim prostoru. Asistentica i ja odlično smo se družile četiri godine. Uvijek mi je sve pomagala i olakšavala mi je najviše što je mogla.

Najviše sam voljela dva predmeta – Hrvatski i Njemački jezik. Hrvatski sam voljela jer je na nastavi uvijek bilo opušteno. Također, naučila sam puno zanimljivih stvari. Kada sam počela učiti njemački, činilo se teško, ali s vremenom je postajalo sve lakše. Prirodni predmeti bili su mi teški, ali

sve sam savladala uz pomoć profesora i asistentice. Olakšali su mi najviše što su mogli. Sva četiri razreda prošla sam s vrlo dobrim uspjehom.

U 4. razredu morala sam se početi pripremati za državnu maturu. S pripremanjima iz Njemačkoga jezika krenula sam u studenom i u početku je bilo teško. Što sam više rješavala testova, bilo je sve lakše i uspješno sam odradila cijele pripreme. Većinu toga odradila sam sama, ali profesorica mi je najviše pomagala kod pisanja maila. S pripremanjima iz Hrvatskoga jezika krenula sam u siječnju. Sve sam naučila bez problema, ništa mi nije bilo teško. S Matematikom sam krenula u ožujku i bojala

Sara Radojčić, 4. OG

Sara spremna za maturalsku zabavu

ŽIVOT MLADIH U DONJEM MIHOLJCU

Kada pričamo u Donjem Miholjcu, uvijek mislimo na to da je to grad s vrlo malo stanovnika i malim brojem mjesta za mlade. Kada biste se

prošetali Donjim Miholjcem i pitali mlađu populaciju gdje se za-

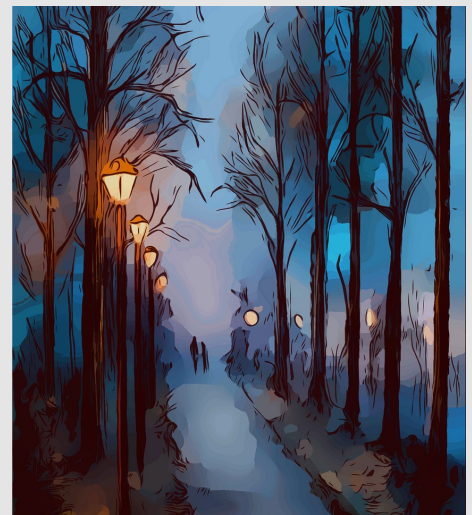
bavljaju i izlaze, najčešće bi vam rekli da idu u noćni klub koji je ujedno i jedini u našem gradu ili u male privlačne miholjačke kafiće.

Ljeto je u našem gradu najljepše i najaktivnije doba godine. Stariji u popodnevnim satima šetaju u prirodi,

a mladi navečer izlaze na piće i zabavu. Ovaj mali gradčić trudi se u ljetnom vremenu odrađivati što više programa za mlade. Organiziraju se sijela na kojima KUD-ovi iz različitih mjesta plešu i zabavljaju publiku, a uz to, kroz cijeli veliki park protežu se štandovi sa slasticama i slanom hranom. Tu su i natjecanja u pjevanju gdje se ugošćava mlade pjevače iz cijele Hrvatske da svoj talent pokažu i ostalima te ujedno zabave stanovnike.

Također, postoji kupalište uz rijeku Dravu gdje svako ljeto mladi provode većinu svog dana. Igraju odbojku na pijesku, slušaju glazbu i družu se uz svjež zrak i miri-

se ljeta. Kada smo se već dotakli naše rijeke Drave, također, imamo mjesto u prirodi kojeg Miholjčani zovu Stara Drava. Svakog ljeta na Staroj Dravi provode se fišijade i čobanijade te turniri iz odbojke na pijesku. Pozivaju se mladi na malo zabave, hranu i opuštanje uz glazbu i zabavni program.

Naš mali Miholjac svakoga dana pobija činjenicu da mali gradovi nemaju mogućnosti za zabavnim i interesantnim životom. Ljudi su kulturni, kava je ukusna u svakom kafiću, na svakom otvorenju ima tamburaša i kuhanog vina. Ako si mlad, dođi i ti.

KNJIŽEVNICA IVANA ŠOJAT ODRŽALA KNJIŽEVNU VEČER U NAŠOJ ŠKOLI PRONALAZENJE SEBE U SVIJETU U KOJEM SU SVI IZGUBLJENI

problemima današnjeg svijeta. Ivana je raspravu najviše vodila prema činjenici kako žene funkcioniraju u svijetu koji vode konzervativni i patrijarhalni muškarci. Izravno iznosi zadovoljavajuće argumente na temu života u svijetu gdje si rođen kao žena koja ima manja prava od muškarca. Raspravlja o djeci i adolescentima te problemima koje oni povlače za sobom dok koračaju kroz život. Spisateljica je u sat vremena

Dana 2. veljače 2023. u 18 sati, naša srednja škola ugostila je jednu od najuspješnijih osječkih književnica 21. stoljeća. Ivana Šojat napisala je razna djela od kojih jedan nosi naziv *Unters-tadt*, koji je bio nagrađivan na raznim književnim natjecanjima. Pridružila nam se u malome intervju s još dvije profesorice hrvatskoga jezika koje su također zaljubljenice u književnost. Pomogle su nam da što bolje upoznamo našu slavonsku književnicu.

Kroz razgovor između tri žene pred mlađom i starijom publikom možemo gledati na našu spisateljicu kao na ženu koja se bori za svoja prava, ženu koja vidi svijet iz šireg spektra gledanja i otvara mnogima oči o

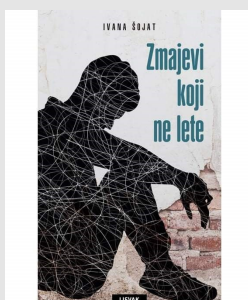
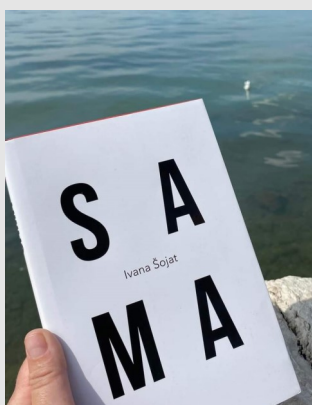

uspješno zadivila publiku i ostavila ih bez daha aludirajući na probleme o kojima ljudi ne pričaju. Podosta je probleme stvarnoga svijeta povezivala sa svojim djelima *Sama* i *Zmajevi koji ne lete* u kojima ona piše i šalje poruku o teškim posljedicama loših odluka.

Ova spisateljica ostavila je vrlo dobar i pozitivan utisak u našoj školi te je nadajmo se, pomogla mnogim učenicima i građanima da pronađu sebe u svijetu u kojem su svi izgubljeni.

Dora Jantoš, 4. SRT

LITERARNI KUTAK

BOG, ADAM I EVA

DIO I.

EVA

O, kad bih samo mogla sve vratiti natrag. Kad bih mogla još jednom pogledati taj plod i reći: „Ne!“ Jednu kratku riječ koja bi riješila sve. Posljedice su bile slatke u ustima, ali gorke u srcu. Još su uvijek žive uspomene na to vrijeme, na taj vrt. Svakog dana na zalasku sunca zatvorim oči i zamislim sebe kako plešem, a Adam i On se smiju.

Već dugo nisam čula smijeh. Kao da smo Adam i ja zaboravili da postoji taj osjećaj – radost. Sja li sunce, pada li kiša – on je uvijek tmuran i zabrinut, a ja se bojim njemu prići prva. Poslije toga dana kao da je zaboravio da sam njegova žena, da sam njegova kost i krv...

Shvaćam svoju pogrešku. Shvaćam da sam ja ponudila njemu plod. Osjećaj krivnje me svaki dan tjera od njega. Ponekad... Ponekad mi se čini da me mrzi, ali ja njega volim. Volim ga čak jače nego u vrtu. Tako se želim osloniti na njega, želim da mi oprost... Još više od toga želim da mi oprost Onaj koji je bio s nama.

„Eva!“

Brzo se osvrnem. Adam stoji pokraj mene. Njegovo lice, kao i uvijek, čvrsto je i surovo. Smeđe oči gledaju me bez ikakvog osjećaja, što još više pokrene tugu u mojoj nutrini. U jednoj ruci drži palmin list pun plodova smokve. U drugoj ima snop pšenice. Polako se ustanem i pođem za njim.

DIO II.

ADAM

Ona se polako podigne, spustivši velike uplakane oči u pod. Njena gusta i duga smeđa kosa rasipa se po ramenima i leđima. Ali, zar to ima ikakve veze? Ona je kriva za sve ovo. To je njezina greška, a ja patim isto kao i ona. Dobro znam – nisam morao pojesti to. Ali Eva mi je nudila. I njezine oči su toliko sjale da sam povjerovao zmijinim riječima. Zmija! Ta prokleta, glupa životinja! Pametna i zla, kao... kao...

Od gnjeva mi se pomuti u očima. Eva se uplašeno trzne kada je ljutito pogledam zbog toga što se spotaknula. Bože, postajem nalik zvijeri. Ne bih se trebao tako ponašati s njom, ali... ona je kriva. Zašto ona? Zašto je baš Eva uzela plod? Zašto nisam prvi prišao tom drvetu? Zašto sam pristao na njenu ponudu? Zašto?

Sjećanje me opet vrati u taj dan. Želio sam postati kao On. Kakva glupost! Što mi je nedostajalo? Imao sam Evu, imao sam Njega, imao sam zemlju i životinje. Imao sam sve... i on mi je sve oduzeo! Zbog čega? Zbog jednog jedinog ploda! To... nije pravedno. Zmija je rekla: „Ako pojedete plod, postat ćete kao On.“ Ja sam želio biti nalik Njemu, želio sam Mu postati bliži.

Budalo. Sad si jako, jako daleko od njega. Ja... tako želim opet osjetiti tu blizinu. Ali, sve što je ostalo su uspomene. Kad bih barem mogao zaboraviti Njegov izgled, osjećaj Njegove blizine...

bilo bi mi lakše. Ili teže? Bože moj, Bože moj, Zašto si me napustio?

DIO III.

EVA

Gotovo smo došli do vrha planine. Tamo se nalazio žrtvenik. Nismo donosili žrtve da nas On pu-
sti natrag u Eden. Donosili smo žrtve jer smo pokušali „ublažiti“ naš grijeh. Tada smo se osjećali
bliže Njemu. Tu smo govorili Njemu sve o čemu smo mislili, bez ikakvih tajni. Kao tada. Kao u
vrtu. Donosili bismo najbolje od svega što smo imali iako smo znali da je to mizerno pred Njim.
Ali... ponekad, u duši, osjetila bih da me još uvijek voli. Da, kao da me je tješio, kao da je želio
da se osmjehnem.

Adam polako stavi smokve i pšenicu na žrtvenik i spusti se na koljena. Ja kleknem malo iza nje-
ga. Ne bih mogla prići žrtveniku. Moj je grijeh prevelik. Bože, oprosti mi! Ako možeš. Ako hoćeš!
Jednostavno ne mogu više. Razočarala sam Tebe... razočarala sam Adama. Kamo da se sakrijem
od posljedica? Postoji li mjesto gdje napokon mogu naći mir? Mir, kakav je bio u Edenu, kada
smo bili zajedno – Ti, Adam i ja. Kada smo pričali s tobom, kada smo se smijali, kada smo bili
bliski. Zar se to neće vratiti? Zar sam ja za to kriva?

Jesam! Jesam kriva! Ali Adam... Bože, zašto si kaznio i njega? Samo... samo je pojeo ono što sam
mu ja ponudila. Ja! Čuješ li, ja sam kriva! A zbog mene pati i on. Bože, završi ovo! On me mrzi, Ti
si se okrenuo od mene. Želim postati prah. Adamu bi bilo bolje tako. Od, kako mi se činilo, isti-
nitosti izgovorenih riječi nešto mi se stisnulo u grlu i grudima. Suze su tekle niz moje lice. Dopu-
njavali su ih teški jecaji. Bože, ubij me. Želim postati prah.

DIO IV.

ADAM

Kad sam kleknuo ispred žrtvenika, nešto se u meni slomilo. Kao da sam vidio sebe sa strane.
Tko sam ja? Sin, koji nije poslušao Oca. Muž, koji je odbacio svoju ženu. Zločinac, koji uporno ne
želi priznati svoju krivnju! Zar sam dostojan stajati blizu žrtvenika? Jedno po jedno, sjećanja su
dolazila i odlazila. I što ih je više bilo, to sam više shvaćao: Adame, ponašao si se kao posljednja
zmija.

Nisam nijednom zamolio Njega za oprostaj. Za sve sam krivio Evu, dok je ona svakog dana pla-
kala pred Njim. Mislio sam da nas je napustio, dok se On svakog dana brinuo o nama. „Bože...
oprosti“, to je jedino što sam mogao izgovoriti, a suze su navirale. Dubina mog pada mi se otkri-
la u svoj punini. Činilo se da izlaza nema. Zar će moja djeca slušati priče o vrtu i proklinjati me-
ne... Evu...? Zar će patiti isto kao i mi? O... oprosti. Kriv sam! Priznajem to, Bože. Vрати se! Budi
opet sa mnom i Evom.

Oprosti mi! Oprosti mi što sam proklinjao Evu iako je ona svakog dana patila i molila se Tebi.
Oprosti njoj. Oprosti meni! Bio sam u tami, ali sada vidim svjetlo. Želim ga osjetiti, Bože. Dođi!

Ispočetka sam mislio da su to moji jecaji. Onda sam shvatio da nisu. Plakala je Eva. Nisam od-
mah znao što da radim. Prošlu sam je godinu jednostavno ignorirao, ali sada... „Evo, Evo“, sjeo
sam pokraj nje pogledavši je u oči. U njene uplakane, velike oči. „Što se dogodilo, Evo?“
„Adame“, izdahne ona i zatvori oči rukama, još teže jecajući. Jedva sam mogao razabrati njene
riječi. Činilo se da su tekle zajedno sa suzama. „Ne voliš me... On me ne voli... Tebi bi bilo bolje

bez mene. I želim umrijeti! Ne mogu više!“ „Evo, zašto misliš da te ne volim?“ Podigne smeđe oči na mene. Polako, sa strahom. „Jer sam... jer sam ja kriva.“ „Ali i ja isto“, čvrsto je zagrlim, „oprosti mi, Evo.“

DIO V.
EVA

Nisam mogla vjerovati. On moli za oprostaj. On me voli. On me grli. U prvi tren nisam znala što je od svega najbolje. Onda sam odlučila da ću primiti sva tri dara i jako sam ga zagrlila. Nekoliko smo minuta tako sjedili zagrljeni, plačući jedno drugome u rame. Ali, to nisu bile suze tuge. To je bila radost. Opet smo bili jedno, opet smo bili zajedno. A onda sam primijetila nešto. „Adame,“ prošapćem, „zar nisi stavio darove na žrtvenik?“ „Jesam“, osvrne se, „zar...“ Darovi su nestali. Pogledali smo se, a onda smo se veselo nasmijali. I imali smo osjećaj kao da se i On smije s nama.

DIO VI.
BOG

Tog su dana nebesa bila radosna. Mir između ljudi i mene – zar bi moglo postojati išta bolje od toga?! Tog sam se dana smijao zajedno s Adamom i Evom, smijao sam se jer su napokon shvatili. Adam je shvatio svoju krivnju i oprostio svojoj ženi. Eva je našla oprostaj i osjetila ljubav. I oboje su shvatili da sam uvijek bio uz njih. Kad su plakali i kad su šutjeli, kad su spavali i kad su bili budni.

I, na kraju, shvatili su: moja je ljubav bezgranična. Zar mogu Ja napustiti svoje dijete? Grijeh je ostavio trag, ali ja sam veći od grijeha. Ja ću ga pobijediti. Zar mogu Adam i Eva znati svu veličinu mog plana? Zar mogu znati da ću jednog dana postati čovjek i umrijeti da spasim njih od posljedica? Gorki osmijeh se pojavi na mom licu. Ne, ne mogu. Jer ja sam Bog. Ja sam Otac, Duh i Sin, Alfa i Omega, prvi i posljednji!

*****

Daleko, u dubini šume, zmija se stisne od glasnog, nalik gromu, uskliku, koji je mogao čuti samo On: „Jer ja jesam!“

Dariia Syniuk, 3. OG

KUTAK POETIKE

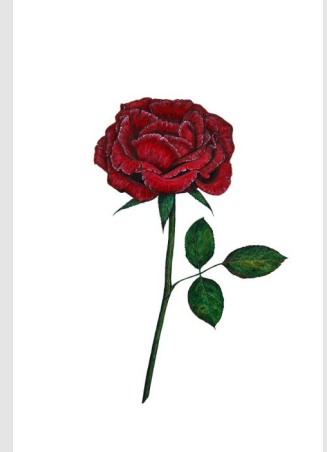
ZALJUBLJENI VJETAR

On beskrajnim nebom luta, kao u nekom snu. Glasni vjetar noću pleše oko zvijezda, no njen se glas čuti ne može. Kako se noć bliži kraju, tako i vjetar ostaje u ljubavnom jadu.

***

On beskrajnim nebom luta, kao u nekom snu. Sam u noći pošao je tražeći nju. Gleda u zvijezde i, slušajući svoj um, nije mogao a da ne čuje nju. Pogleda je u oči, a srce mu, zbog njenog glasa, odmah poskoči.

P. B.

***

Za mene, ljubav je u tvojim beskrajnim plavim očima. Taj neopisiv osjećaj u tvom naručju... Dok me grliš, ova zvjezdana noć za mene je beskrajna noć. Dok tiho se šapat noći čuje, strah od gubitka tebe mi prijetiti. Strah je to neopisiv jer zaborav neće biti dug, već zaborava nema. Jer, te se oči, te ruke, ta kosa plava ne brišu s uma, ne bježe iz misli, već se kao vrtuljak vrte u glavi, plešu u snovima i iščekuju u javi svake sekunde, svakoga sata, svakoga dana. Jer, tebe mi nikad dosta.

Ana Zetaić, 4. AGRO

BABASEKA U RAZNIM PRILIKAMA

KAŽI BAKO
JEL TI LIP?

FALJENBOG SUSJED!
(IMAJU NOVU FIRANGLU..)

JOJ VI MLADI NIŠTA NE VAČATE

ISTO ONA:

MARŠIRAJTE U BASCU !!
NIJEDNOG KROMPIRA NE
OSTAVLJAJTE IZASEBE!!!

Autor slika: Tomislav Livaja, prof.

PROJEKT HRVATSKE MREŽE ŠKOLSKIH KNJIŽNIČARA

LEKTIRA NA MREŽI

Učenici srednjih škola u prvoj su fazi projekta „Lektira na mreži“ dobili zadatak izraditi memeove na temelju zadanih lektirnih djela. Predstavljamo vam nekoliko uradaka naših učenika, izrađenih pod mentorstvom profesorice Marijane Molnar i školske knjižničarke Ivane Azenić.

Uradač Amelie Pavin

Uradač Olje Cecelja

Uradač Tene Aladić

Uradač Josipe Maršić na temelju kojeg je ušla u finale natjecanja

MALI FOTOSTRIP

SONI I BUKET

Autorica fotostripa: Ivana Azenić, prof.

